

DE DAG DER KLEINE DINGEN

2 preken over Zacharia 4:10

Door J. H. Gosden

Leraar Strict Baptist churches, Engeland

**STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2006**

1ste preek over Zacharia 4:10

Want wie veracht de dag der kleine dingen? Daar zich toch die zeven verblijden zullen, als zij het tinnen gewicht zullen zien in de hand van Zerubbabel; dat zijn de ogen des HEEREN, die het ganse land doortrekken. Zacharia 4:10.

De profeten Zacharia en Haggai hebben geprofeteerd aan het begin van de terugkeer uit de Babylonische ballingschap. Naar Gods eigen belofte en bevel kwam het volk door de hand van Cyrus uit Babel. Het leek, of deze heidense koning uit eigen beweging het volk deed terugkeren, maar hij én het volk werden gedreven door de Geest van God.

In Jeruzalem begonnen zij aan de herbouw van de tempel en na het leggen van het fundament waren er die juichten en de Heere loofden; anderen weenden, omdat zij de grotere heerlijkheid van de eerste tempel hadden gezien. Om nu het volk in hun werk aan te moedigen en te doen volharden, deed de Heere deze profeten profeteren en in de woorden van onze tekst roept de profeet als het ware uit tot hèn, die weenden: “Wie veracht de dag der kleine dingen?”

Het was, alsof hij wilde zeggen: „Dit fundament, dat kleiner is dan dat van de eerste tempel moet en mag niet veracht worden. Wie veracht het? Zij, die dit doen zijn ondankbaar jegens 's Heeren goedheid over hen: ***Want zij zullen zich verblijden en zullen het tinnen gewicht (of het paslood) zien in de hand van Zerubbabel met die zeven***” (Engelse vertaling).

Ik zal onze tekst niet geschiedkundig, maar in haar geestelijke zin behandelen en daarom acht geven op:

1. Wat de dag der kleine dingen is en wat het verachten ervan inhoudt.
2. De belofte: *Want ze zullen zich verblijden en zullen het paslood zien in de hand van Zerubbabel met die zeven.*
3. Dit alles is in Christus' handen: „*mét die zeven*”.

1. Wat de dag der kleine dingen is en wat het verachten ervan inhoudt.

Er is een dag der kleine dingen in de Kerk.

In het algemeen genomen is het in onze dagen zulk een dag der kleine dingen. In vorige dagen werd het werk des Heeren veel krachtiger en helderder geopenbaard. Zeer velen werden toen door genade geroepen en de kerken waren vol hongerige zielen. Op de kansels stonden leraars die, door God onderwezen, het volk voedden en hun werk was voorspoedig. Heden is het geheel anders en het is in dat opzicht een dag der kleine dingen. De Heere zegt echter door deze profeet: „Wie veracht de dag der kleine dingen?”

Verachten wij hem? Zijn wij soms geneigd te denken, dat God in deze wereld niet meer werkt? Net als Elia, die dacht dat hij alleen overgebleven was? Toch sprak de Heere tot hem, dat er zeven duizend waren, die de knie voor Baal niet gebogen hadden. „Wie veracht de dag der kleine dingen?” Deze dag in onze tekst, was wel een dag der „kleine” dingen, maar ook een dag van „*wezenlijke*” dingen. Het volk was immers terug uit Babel en in Jeruzalem.

En al is het, geestelijk gesproken, een dag der „kleine” dingen bij ons - als het een dag van „wezenlijke” dingen is; - als er inderdaad een verlangen is naar de zaligheid van onze ziel, naar de vrijheid des Evangelies; als we niet volkomen in een Egyptische duisternis zitten; als we niet ten uiterste onder de machten van de geweldhebbers der wereld gevangen gehouden worden - ik zeg, als het bij ons zulk een dag is, moge de Heere ons behoeden, dat we die dag zouden verachten.

Waar echter het werk Gods is; waar vrijheid, verlossing, vereniging met Christus en de zaligheid worden beloofd en deze bij bevinding „*in de knop*” aanwezig zijn, wordt dit altijd enigszins veracht.

Velen verachten de dag der kleine dingen.

De duivel veracht hem. Ja, en hij zal die tegenstaan en die dag in u verachten, als die kleine dingen (hoewel het ook een dag van *wezenlijke* dingen is) bij u gevonden wordt. Even zeker als het kind van God wedergeboren is, even zeker zal de duivel dat werk en die persoon verachten; zelfs ook die God, Die dat werkte. En die persoon zal dit weten ook. Ismaël spotte met Izak; zo spotten de geestelijke Ismaëls heden én in de harten van Gods volk, omdat het werk zo klein lijkt.

„Wie veracht de dag der kleine dingen?”

Eén is er die de dag der kleine dingen nooit veracht en dat is God. De minste zaak, die levend is, veracht Hij niet. Hij is de Fontein van leven en de Gever van alle leven. Geen zucht onder het gewicht en de last der zonde, schijnbaar een klein ding, wordt door God veracht. Geen klacht vanwege de zondige gesteldheid van het hart, wordt door Hem veracht. Geen ware begeerte om verlost te mogen worden, veracht Hij, hoewel de persoon, in wie dit gevonden wordt, deze dingen wèl veracht. Namelijk zodanig veracht, dat hij God daarvoor niet dankbaar is.

Er zijn anderen, die de dag der kleine dingen verachten. Job 12: 5: „Hij, die gereed is met de voet te struikelen, is een verachte fakkel naar de mening desgenen die gerust is.” Er zijn in Sion zelfverzekerden, die een arme zondaar verachten die nauwelijks een rustplaats voor het hol van zijn voet kan vinden maar in wie toch genade werkt. Hij is wedergeboren en heeft nergens rust, noch in zichzelf, noch bij anderen. Hij ervaart wat er staat: *Maak u dan op en gaat henen, want dit land zal de rust niet zijn; omdat het verontreinigd is, zal het u verderven*, Micha 2 : 10. Hij wordt veracht, maar God veracht het werk niet, noch degenen in wie het is. „Wie heeft de dag der kleine dingen veracht?”

Als de Heere ons leven gegeven heeft, zodat we onze dood voelen; als Hij ons doet treuren over de zonde; als Hij in ons hart strijd tegen de zonde werkt; als Hij ons, buiten Hem zijnde, steeds rusteloos houdt; als Hij in ons dat verborgen: „*dit is uw rust niet,*” heeft gewerkt en dit telkens weer herhaalt; als Hij die kroon omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd heeft, zodat de troon der zonde in ons hart omgestoten wordt; ... ik zeg, dat deze dag der kleine dingen niet veracht moet worden, want God veracht hem niet.

(2) Een dag der kleine dingen, *schijnbaar* kleine dingen, is ook, wanneer iemand begeert de Heere te vrezen. Dit lijkt een zeer lage plaats, een zeer klein ding te zijn.

Zo kunnen sommigen het opnemen, maar God veracht dit niet. O, Hij heeft in Zijn eigen Woord gesproken tegen degenen, die „lust hebben Zijn Naam te vrezen,” Neh. 1: 11.

le. Neem allereerst eens *de wedergeboorte*.

Dit is *vergelijkender wijze* een klein ding, want Christus noemt het Koninkrijk der hemelen in zijn begin *een mosterdzaad*, dat het kleinste van alle zaden is. Het is een

zeer klein ding, wat betreft het uitwendig aanzien; nochtans is het, omdat het Gods werk is, wezenlijk niet klein, maar waarlijk zeer groot.

Het kan ook klein lijken, als het met een ander, wiens wedergeboorte plotseling geschiedde en wiens omzetting met zeer opvallende omstandigheden gepaard ging, zodat alle toeschouwers haar duidelijk konden opmerken, vergeleken wordt. Toch is die wedergeboorte bij sommigen van Gods volk voor anderen nauwelijks merkbaar, en wat tijd en plaats betreft aan de persoon zelf bijna onbekend. Welnu, in zulk een geval wordt dit vaak veracht.

De duivel zal dit werk verachten en u aandrijven het te verachten. En ik twijfel er niet aan, dat óók Gods volk onwetend „door zonde en ongeloof” soms een wezenlijk werk veracht, door er niet dankbaar voor te zijn. Als de Heere met iemand begint en diep graaft om het zondepuin op te ruimen met het deel om een nieuw fundament te leggen, dan lijkt dat niet iets om dankbaar voor te zijn. Het lijkt voor zo iemand, alsof de Heere niet het puin wegruimt, maar alsof Hij de gehele persoon teniet wil doen. In zulk een geval lijkt er niet veel reden te zijn om de Heere te danken. Ook zullen verzoeken, die vanwege de bitterheid van het geval ontstaan, aandrijven om Gods werk te verachten. Men is geneigd kleine dingen te verachten, ook al zijn ze in wezen niet klein.

Een kind van God, met de vreze Gods in het hart en met een verlangen om de Heere te kennen; om te weten, of hij genade mag vinden en of zijn zonden vergeven zijn; met een verlangen, of hij een plaats onder de levenden in Jeruzalem mag krijgen en of hij uit het koninkrijk van satan bevrijd en in het Koninkrijk van Gods dierbare Zoon overgebracht mag worden; zo iemand die naar anderen ziet die in de vrijheid staan en vrede hebben; - ik zeg, zulk een persoon kan het werk in zijn eigen hart verachten, omdat hij dat werk niet verstaat en daarom niet gelooft, dat het een werk Gods in hem is.

Echter, sommigen spreken, alsof zij altijd de Heere vrezen; alsof zij altijd nauwgezet wandelen. Het zou goed voor ons zijn, als we het deden. Maar moet ons geweten niet vaak getuigen, dat we leven, alsof er geen God is? Ja, zo hard, dat we Hem, Zijn rechtvaardigheid en barmhartigheid schijnen vergeten te zijn? Echter begeren deze Zijn Naam te vrezen. „*Wie veracht de dag der kleine dingen?*”

2e. Een levende begeerte naar God en een levende begeerte om ons voor Hem te verootmoedigen en om Hem te leren kennen, mag niet veracht worden.

In de Heilige Schrift kunt u lezen, dat dit één van de eerste bewegingen naar de verlossing is. De Heere zal de mens, die Hij wil verlossen, een hart geven om Hem te zoeken en Hem te leren kennen. Niemand zal ooit waarlijk een hart in zich vinden, dat God zoekt en Hem wil leren kennen, of dit is door de Heilige Geest gewerkt. Daarom is het iets, dat niet veracht mag worden, als iemand naar God verlangt; Hem begeert te kennen en lief te hebben en die Gods heerlijkheid en macht wil leren kennen en wil weten, wat Hij aan arme, verloren en ontledigde zondaren wil schenken. Het is geen klein ding om dit ontvangen te hebben. In Ezechiël 36 worden veel genadige beloften gedaan en één daarvan is: *Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen en zal u een vleses hart geven* (vers 26). Als de Heere u een vleses hart gegeven heeft, dan zult u juist van Hem gaan vragen, of Hij dit aan u wilt geven. Want het leven, dat Hij u gegeven heeft, doet u juist de hardheid van uw hart gevoelen. Wij allen hebben stenen harten van nature. Maar de strijd daartegen en de ware begeerte om daarvan verlost te worden ... dat is genade en dit mag niet veracht worden. „*Wie veracht de dag der kleine dingen?*”

3e. *Het licht van de Heilige Geest, schijnende in een gevoelig hart, wordt vergelijkenderwijze een dag der kleine dingen geacht.*

Nochtans, hoewel de ziel kan gevoelen, dat het een kleine zaak is en de duivel zelfs kan inblazen, dat het helemaal geen wezenlijke zaak is, worden er door dit licht grote dingen gedaan. Hoe verterend, ontledigend, ontblotend en omvêrstotend werkt dat licht des Geestes niet in het hart van een hooggevoelende zondaar. De Geest komt niet alleen als een Trooster. Hij komt ook als Eén, Die openbaar maakt: „Al wat openbaar maakt, is licht.” De Heilige Geest maakt openbaar, wat in ons is. Veracht u dit? Wilt u liever van die ontdekkende pijn verschoond blijven en terugkeren naar de duisternis van Egypte? Dan veracht u dat licht. De mensen die uit Egypte kwamen leden in de woestijn dorst en het manna paste niet bij hun vleselijke smaak. Zij verachtten het beloofde Land; zij haatten „het zeer lichte brood” en wilden een leidsman, die hen naar Egypte terug zou brengen. Zij verachtten de dag der kleine dingen, hoewel die dag een gedeeltelijke verlossing was, want Egypte lag achter hen en Kanaän vóór hen. Zo wil de duivel de arme zondaar, aan wie de Heilige Geest openbaart hoeveel boosheden of zonden er in zijn hart en natuur wonen, wijs maken, dat hij beter helemaal geen godsdienst kan hebben dan deze godsdienst; dat hij er beter niet meer mee te maken kan hebben; dat hij beter om rust en vrede te hebben, zijn hart kan verharden; zijn gebeden kan nalaten en beter alle vrees uit zijn hart kan werpen. O, die ontwaakte zondaar zou het willen verachten, maar dat wil God niet en ook zal Hij verhinderen, dat u het veracht. Als er onder ons zijn, die een levende begeerte in het hart klein geacht hebben; als wij die genade, die ons met onszelf bekend gemaakt heeft en ons daarom van onszelf doet walgen, veracht hebben ...dan zal de dag komen, dat we weer gaan verlangen naar dat licht, dat onszelf doet verachten en dat haat tegen de zonde in ons verwekt; en ook naar die kracht, die ons naar God en Christus uitdrijft.

Het is een kwade zaak een dag van Gods macht en kracht te verachten, al schijnt ons dat een dag der kleine dingen toe. Hij, die zulk een dag beleeft, heeft er vaak geen erg in, dat de Heere Jezus Christus het werk doet. Hij denkt er weinig aan, dat al wat in hem in deze geestelijke weg gewerkt wordt, van Hém komt, Die eeuwig aan Gods rechterhand gezeten is; van Hem, Die de Zoon Gods in waarheid en liefde en de Zaligmaker van zondaren is. Maar het is zo; en zulk een zondaar zal het eens te weten komen.

2. Als de Heere bij monde van de profeet gevraagd heeft: „Wie veracht de dag der kleine dingen?” Dan doet Hij daarna een belofte: ***Want ze zullen zich verblijden en zullen het paslood zien in de hand van Zerubbabel met die zeven.*** (Engelse vertaling) Zij zullen niet altijd blijven verachten. Zij zullen eens ontdekken, Wie het is, Die in hen en voor hen werkt. Dit zal hen ertoe brengen zich in het werk, of liever in Hem, Die in hen werkt, te verblijden. Als sommigen van u werkelijk konden zien, Wiens hand op u is; u opwekt en u hier en daar in uw geweten en hart achtervolgt; Wiens hand voortdurend uw weg en uw hart voor u opent - ik herhaal, als u maar kon zien, Wiens hand dit alles doet, namelijk die genadige, liefdevolle, almachtige, barmhartige en eeuwige hand van Christus; zeker, dan zou u zich verblijden, zelfs al zou u vergelijkenderwijze slechts een onderwerp van schijnbaar kleine dingen zijn. U zou zeggen: *als Jezus Christus dit doet; als Hij, Die zondaren zaligt met mij handelt; dan zal Hij me niet aan mezelf overlaten, want Hij is getrouw.*

a. *Zij zullen zich verblijden en zullen het paslood zien in de hand van Zerubbabel.*

Het paslood is het touw met een tinnen gewicht, waardoor men bouwwerken recht kan

optrekken. De Heere Jezus nu is de hemelse Zerubbabel, Die Zijn Kerk volkomen recht opbouwt. O, als een arm, krom, verdorven ding uitgebeiteld en gevormd wordt door Christus, en getuchtigd door de Heilige Geest, om in de Kerk ingebouwd te worden; - al is dat voor een zondaar een pijnlijk werk - toch is het een zaak van vreugde, als hij gaat ontdekken, waartoe dat dient. En hij zal het zien. Nu, dit is een zaak, die voorafgaat.

En ik geloof, waar die ware droefheid in het hart is, daar werkt de Heere vroeger of later een sterk verlangen naar Christus in het hart. Ik twijfel niet, of er is hier geen kind van God, die gedurende enige tijd onder overtuiging van zonde verkeerd heeft, of hij, of zij verlangt naar een openbaring van de Heere Jezus, als hij dat nog niet gehad heeft en, indien hij die openbaring gehad heeft, verlangt hij er nog sterker opnieuw naar.

Nu, er is niets, dat waard is gezien te worden dan alleen de Heere Jezus. Er is geen vrede, geen licht, geen leven, geen barmhartigheid, geen beschutting, geen schuilplaats dan alleen in Christus. Niets anders zal het hart verlichten en de ziel genezen, dan alleen de stralen van Christus, die in u schijnen.

Welnu, de Heere zegt in onze tekst: *„Gij, die in de dag der kleine dingen verkeert, u zult het paslood in de hand van Christus zien.”* Dat betekent: u zult zien; al wordt u geslagen, overtuigd en vaak door het Woord van God bestraft; ... u zult zien, dat u door Hem in Zijn Kerk ingebouwd wordt.

b. *„Zij zullen zich verblijden.”*

Is er ooit groter reden voor een arm, helwaardig zondaar om zich te verblijden dan te gevoelen, te zien, ja te weten, dat hij zich in de handen van de Heere Jezus bevindt? Als de Heilige Geest met de ziel handelt, dan zal één van haar grootste begeerten zijn, om haar zaak, haar tijd, haar leven en haar eeuwig bestaan in de handen van God de Heere, als aan een getrouwe Schepper en Verlosser toe te vertrouwen.

De Heere wil, dat Zijn volk op Hém vertrouwt; want Hij wil het werk alleen doen. „Hij zal Zijn eer aan geen ander geven.” En Hij wil Zijn werk in Zijn éigen weg doen. Het is niet aan u of mij om onszelf op te bouwen, ook al zegt het Woord: „Bouwt gij uzelf op uw allerheiligst geloof,” Judas: 20. Het werk, het leven, de kracht en de wijsheid daartoe komt echter van de *Geest van Christus*. En Hij zal het doen. Niemand en niets zal Hem kunnen weerstaan. Ook niet het verachten van de arme zondaar, die, zoals ik heb gezegd, in zijn onwetendheid het veracht, omdat dat werk nog niet de volkomen verlossing is. Nee, ook dát verachten zal Hem niet hinderen.

c. *Zij zullen zich verblijden.*

Er zijn nog andere zaken en manieren, die een arm volk, vanwege geringe ervaring soms verachten; en zo niet, dan toch vaak verzocht worden die te verachten. Maar eens zullen zij zich verblijden. Eén ondervinding, die hen blijdschap geeft is, dat Hij in Wiens handen zij zijn, hen door Zijn dierbaar bloed met een eeuwige verlossing verlost heeft. Die wetenschap zal het deel van iedere arme; vrezende, bevende en belijdende zondaar worden. God zal hun een hart geven om Hem te kennen, dat Hij de Heere is. Als een zondaar weet, dat Hij de Heere en zijn Heere en Verlosser is; dat Hij hem met zulk een dure prijs verlost heeft; is dat een zaak van grenzeloze blijdschap. O, en wat een heilige blijdschap is dat!

d. *Zij zullen zich verblijden.*

Misschien denken sommigen, dat die blijdschap hen inderdaad vreemd is. Misschien zijn ze zelfs bang om zich te verblijden. Het treuren past mogelijk beter bij u. Wel, ik

geloof, dat droefheid en blijdschap samengaan.

Want als u door het geloof de Heere Jezus ziet, u verlossende of u verlost hebbende door Zijn bloed, zult u én u verblijden én u schamen. In Ezechiël 36 zegt God, dat de vrucht van des Heeren goedheid, van Zijn verlossende en genezende barmhartigheid in hen die daarin delen, zal zijn, *dat ze dan aan hun boze wegen en hun boze handelingen zullen gedenken en zij zullen een walging van zichzelf hebben* (vers 31). Dit zullen zij in hun „eigen” ogen doen en zich schamen over hun „eigen” wegen, als Hij hen verlost.

e. Zij zullen zich verblijden.

En het is een heilige blijdschap. In die vreugde schuilt een diep ontzag. De zaak, waarover men zich verblijdt, is heiligend. O, de vrede die uit de verzoening vloeit te mogen kennen en gevoelen! O te mogen weten, dat uw zonden, die vele waren, vergeven zijn, weggewassen zijn; zo krachtadig gereinigd, dat uw consciëntie rein is en zo, dat uw zonden door God niet aangemerkt worden, omdat Christus ze door Zijn bloed heeft weggedaan! Het is geen onheilige uitwendige blijdschap; niet zulk een lichte zaak, als de meesten in onze dagen denken. Het is echter een verborgen, zieldoordringende, heilige vreugde. O zij die ze, al was het maar kort, gevoeld hebben, weten wat het is! Het doet de ziel bedaren. Er ontstaat een diep ontzag en diepe eerbied voor de heilige Majesteit van Hem, die zo laag wilde bukken, dat Hij Mens werd en in Zijn vlees, in Zijn lichaam en ziel door de dood uw ziel van de eeuwige verlorenheid verlost.

f. „Zij zullen zich verblijden en zullen het paslood in de hand van Zerubbabel zien.”

Zij zullen zich verblijden, als het hun door het licht van de eeuwige Geest gegeven wordt te weten, dat het de ware genade Gods is, waarin ze staan.

Dat u uw genadestaat voor God kent, is een oorzaak van blijdschap. En die staat kan er zijn, vóórdat u zulks weet. Maar deze te verachten, dat is er een verachten van de dag der kleine dingen. U zult uzelf echter verblijden, als ge uw genadestaat kent. Als een kind van God in zijn staat bevestigd wordt, is dat door de soevereine genade van Jehovah en het is een volkomen staat, door God in eeuwigheid vastgesteld. De genade van God werd voor hen bevestigd in het Verbond. En dit is een zaak van vreugde, van grote vreugde, als dit door de Heilige Geest voor hen geopend wordt, want niets kan dit omvêrstoten.

En dit geschiedt door de hand van Zerubbabel. Als een zondaar, voor wie genade van eeuwigheid is vastgesteld, in dat Verbond der genade, in de Kerk of het Koninkrijk Gods wordt ingezet, geschiedt dat door de handen van Zerubbabel. Het is Zijn werk, én de daad zelf „in de eeuwigheid”, én de kracht Gods in Christus door de Heilige Geest „in het heden” in het hart, is een zaak van grote blijdschap.

Ik geloof, dat wij ons altijd zouden verblijden, als we in ons hart altijd en wezenlijk de gezegende verzekering hadden, dat de Heere in ons werkte tot verlossing naar Zijn welbehagen. O, daar wordt de vrede gemaakt. Dit doet de ziel in de wil des Heeren berusten. De ziel steunt nu onbepaald en onvoorwaardelijk op Hem, ziet op Hem en vertrouwt in Hem. Zij zegt: „Hij is de Heere, Hij doe wat goed is in Zijn ogen.”

g. „Zij zullen zich verblijden.”

Ook dit is een zaak van blijdschap, al schuilt er ook droefheid in, wanneer iemand vanwege zijn zonden in ballingschap geraakt en daar in grote nood komt, en nochtans aan de getrouwheid van zijn God gaat denken en aan Zijn Woord, waarin beloofd

wordt, *dat zij het weer aan hun hart brengen zullen, zich zullen bekeren en God zullen aanroepen.* De gezegende troon der genade is opgericht en toegankelijk; zelfs voor gevangenen in hun gevangenschap. Dit geeft stof tot blijdschap, al gaat ze met droefheid en schaamte gepaard.

Als u een gevangene bent, zullen er mogelijk veel valse profeten in en buiten u opstaan, zoals in Juda en Israël. Eén profeet, met name Hananja, zei: "Ik heb het juk des konings van Babel verbroken, spreekt de HEERE, in nog twee volle jaren zal Ik tot deze plaats wederbrengen al de vaten van het huis des HEEREN," Jer. 28 : 2-3. Dat was een valse profeet. Zo kunnen sommigen u wijsmaken, dat het zeer gemakkelijk is zonder enige belijdenis en bekering, zonder kastijding en onderwijs des Heeren, weder te keren. Nee, Hij doet weten dat het kwaad en bitter is zich van de Heere af te keren. De Heere brengt Zijn volk echter niet in de wanhoop! Hoewel het lang schijnt te duren, de tijd is bepaald. Zo Hij vertoeft, verbeid Hem. Het paslood is in de hand van Zerubbabel. U kunt niet 'geheel' van Hem afzwerven. Hij zal u achterna gaan en zal vlugger zijn dan u.

Een arm gevangen zondaar zegt vaak, dat hij vreest, dat de Heere hem volkomen zal begeven en verlaten, en hij zegt met David: „Verlaat mij niet al te zeer, o HEERE.” Het kan zijn, dat u ook wezenlijk gevoelt, dat de Heere u wilt verlaten. U vindt tegenwoordig geen bemoediging in de leer der genade. U bent een gevangene; u denkt, dat u de vloek verdient en dat u het waard zijt verlaten te worden.

Wat is het dan niet een barmhartigheid der barmhartigheden, als de Heere u doet weten, dat Hij u niet wil verwerpen; dat Hij in Zichzelf dat niet wil en dat Hij dit om Zijntwil ook nooit doet, want Hij heeft u als Zijn kind aangenomen. Zo sprak Samuël tot Israël in zijn zonde, als hij hen daarvoor bestraft heeft: „Wijkt niet af, want gij zoudt de ijdelheden navolgen, die niet bevorderlijk zijn, noch verlossen, want ze zijn ijdelheden. Want de Heere zal Zijn volk niet verlaten om Zijns groten Naams wil, omdat het de Heere liefd heeft ulieden Zich tot een volk te maken, 1 Sam. 12 : 21-22. En hoewel het werk der genade nog niet volkomen is, voegt hij er bij: „Vreest slechts de Heere en dient Hem trouwelijk met uw ganse hart, want ziet, hoe grote dingen Hij bij ulieden gedaan heeft,” vers 24.

Het is een oorzaak van blijdschap, om in de getrouwheid en macht van de Heere Jezus te geloven en in de macht en verdienste van Zijn bloed, dat wezenlijk al uw afwijken geneest. Nee, er is geen nieuwe bloedstorting en verzoening nodig in die Goddelijke weg; maar Hij geeft uit Zichzelf bij ondervinding van die volheid, die in Hem is om u te genezen van uw afzwervingen. Hij brengt u terug, en doet u weten, dat de verwoeste plaatsen weer herbouwd zullen worden en dat de woestijn zal worden als een hof van Eden.

3. U zult dit ontdekken, dat het in Christus' handen is „mét die zeven”.

Dat betekent: Jezus Christus is verhoogd aan 's Vaders rechterhand met de volheid van de Heilige Geest om Die uit te storten en zo in de harten van Gods volk een werk der genade te doen, om in hen het willen en het doen naar Zijn welbehagen te werken. Zo luidt in Zacharia 12 : 10 de belofte: „*Ik zal over het huis Davids en over de inwoners van Jeruzalem uitstorten de Geest der genade en der gebeden.*” Het leven van God in de ziel wordt vooral onderhouden door gebed en smekingen. De troon der genade is de plaats, waar zondaars leven: *zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben.* Het is de Geest, Die in de ziel het getuigenis van de eens gekruisigde en nu verheerlijkte Heere Jezus Christus indraagt. Door Zijn licht en onderwijs zullen zij Christus zien, daar verhoogd in de volkomenheid van Zijn macht om hen tot God te brengen, daar Hij de Middelaar tussen God en de mens is. Dit is wonderlijk groot voor

een arm zondaar, als hij doordenkt dat de Heere Jezus Christus met Zijn eigen bloed in het hemelse heiligdom is ingegaan en daar Zich als het Hoofd Zijner Kerk bewijst. Het is een grote zaak te weten, dat men in de handen van Jezus Christus is; dat Hij werkt en handelt, zoals goed is in Zijn ogen en tot Zijn verheerlijking: „Ik zal Mijn eer aan geen ander geven.” Zijn eer nu is groot in de verlossing van Zijn Kerk. Het is de gezegende Geest, die zeven ogen waarvan in Zacharia 3 gesproken wordt: „Op die ere steen zullen zeven ogen wezen.” Zeven duidt de volmaaktheid van de Heilige Geest aan. De zeven Geesten Die voor Zijn troon zijn; Openbaring 1; Het ziet op de volheid van de Heilige Geest, die Christus bezit en die Hij ontvangen heeft om aan Zijn Kerk te geven. Het is deze gezegende Geest, waardoor de ziel leeft. Alle geestelijk licht is Zijn licht, zoals Hij *de Geest der openbaring* is. Alle kennis van Jezus Christus komt door deze weg. Deze zaligmakende en levende kennis verschilt oneindig van loutere begripskennis. Alle ware gebed komt door Zijn onderwijs en ingeving en zo wordt het een levend, voorspoedig gebed, dat de Heere niet afwijst.

Zij zullen het paslood zien in de handen van Zerubbabel met die zeven.

Mét die zeven. O Hij is beloofd. Jezus Christus heeft gezegd, dat indien Hij niet van Zijn Kerk heenging, de Heilige Geest niet zou komen, maar als Hij heenging zou Hij Hem zenden. Wanneer Hij gekomen is, zal Hij u in alle waarheid leiden.” Het is dus uit de handen en het hart van Christus, dat de Heilige Geest komt en arme onwetende zondaren in een ware kennis en bevinding van de gezegende waarheid des evangelies leidt. En, zoals ik gezegd heb, niet alleen de vertroostende gedeelten van het Woord van God, maar ook de ernstige vermanende en ontdekkende gedeelten, waardoor de ziel gezuiverd en gekastijd wordt.

De Heere twist met Zijn volk door de Heilige Geest. Hij doet hen niet hun eigen weg kiezen; laat hen niet daarin voortgaan en hun eigen gemak zoeken. Maar Hij bestraft hen, niet in toorn maar uit Zijn dierbare Verbondsliefde. Hij wil hen pasklaar maken voor Zijn tempel en Hij gebruikt daarvoor het *hemelse paslood* in Zijn hand.

Het is de Geest van Christus, die uit de volheid van Christus komt om de genade, die in Christus Jezus is mede te delen. Alle leven is in Hem. Hij heeft alle barmhartigheid, alle verdienste en Hij heeft alle gerechtigheid. Deze zaken worden door de Geest in genadige gaven aan de ziel meegedeeld. Zo wordt de ziel vruchtbaar in alle goede werken en ze wordt bekwaam gemaakt om deel te hebben aan de erfenis der heiligen in het licht.

Toepassing

Deze dag der *kleine dingen* is voor ons een beproeving. Sommigen onder ons schamen zich soms, dat we zo klein en gering zijn. Maar één van de ouden heeft gezegd: „Ik ben klein en veracht, doch Uw bevelen vergeet ik niet,” Ps. 119 : 141. En nog eens: „Ik ben wel ellendig en nooddruftig, maar de Heere denkt aan mij,” Ps. 40: 18. Als dat ook voor ons waarheid is, hoewel het inderdaad pijnlijk voor ons is en wij mogen begeren in genade en in de kennis van Christus toe te nemen.

Toch zeg ik, als de Heere aan ons denkt, wat is dat niet een genade en een oorzaak van dankbaarheid jegens Hem? Wat is het een grote zaak, wanneer de Geest van Christus - al is het in schijnbaar nog zo geringe mate - met Zijn genadige en levendmakende werkingen in ons woont! O, als Hij in ons woont, hoe vernederd behoren we dan te zijn, hoe dankbaar jegens de Heere! Hoe behoren we, hoe zullen we Hem vaak afsmecken, of Hij in ons al het welbehagen van Zijn wil en de heilrijke beloften van Zijn Evangelie wil vervullen!

Er is een volheid in het Evangelie en in de beloften. Soms ziet een arme zondaar al

deze beloften in de handen van Christus en als de Geest in hem werkt, wordt zijn hart zó verwijd om door het geloof met de Heere in hope te pleiten, in een wezenlijke hoop, dat de Heere deze beloften bij ondervinding zal vervullen.

Maar welk een *grote zaak* zal het tenslotte zijn, als we tot de levenden in Jeruzalem behoren, een planting van Gods rechterhand, die niet uitgeroeid zal worden, maar vruchtbare ranken in de hemelse wijngaard, levende stenen in het hemelse gebouw geworden zijn! Hoe de poorten der hel ook zullen trachten om dit gebouw te overweldigen, het zal niet gelukken. Het paslood, waardoor al de sterkte van het gebouw en al de gepastheid der stenen uitgedrukt wordt, is in de handen van Christus. *De Heere geve ons genade en wezenlijke dingen, zelfs al zijn ze klein, klein in onze ogen en klein in de ogen der zogenaamde belijders. De Heere geve ons wezenlijke dingen uit Zichzelf. Amen.*

2^e preek over Zacharia 4:10

Want wie veracht de dag der kleine dingen? Daar zich toch die zeven verblijden zullen, als zij het tinnen gewicht zullen zien in de hand van Zerubbabel; dat zijn de ogen des HEEREN, die het ganse land doortrekken. Zacharia 4:10.

1. „Zij zullen zich verblijden en het paslood zien in de handen van Zerubbabel”.

„Zij zullen het zien....” Hoewel het volk van God in het begin van hun weg door ongelooft, vrees en verzoeken kunnen verachten, hetgeen het werk des Heeren in hen is, toch zal een kind van God nooit „willens en wetens” en „met zijn gehele hart” iets dat voor hem en in hem door de grote en eeuwig gezegende God in een weg van genade gewerkt is, verachten. En het lijkt mij toe, dat iemand die lang leeft steeds meer verbaasd, vernederd en dankbaar wordt en de Heere looft, dat Hij iets in hem werkt en hem niet vanwege zijn zonde reeds vervloekt heeft. God is de mens geen enkele vriendelijkheid of barmhartigheid schuldig. Hij is ook niet verplicht, - zoals Hij nog dagelijks doet, - in Zijn milddadigheid ons onderhoudt.

Wij zijn het niet waard iets uit Zijn hand te ontvangen en nog minder verdienen wij, dat Hij ons genade bewijst. Ook Zijn goedertierenheid in onze ziel; de beloningen van Zijn bewarende hand op onze wegen en bij tijden enige ritselingen van Zijn verlossende liefde in ons hart, hebben wij volkomen verbeurd. De poorten der hel zullen dit werk, dat wezenlijk in het opbouwen van de Kerk door Christus bestaat, niet overweldigen. De duivel tracht de gelovigen ertoe te brengen dit werk te verachten. Het is een ernstige zaak het werk des Geestes te verachten en als er door de vreze Gods in het hart van een kind Gods de ware voorzichtigheid geboren is, hoe begenadigd en ervaren hij ook moge zijn, toch woont er in zijn hart ook een grote tederheid betreffende elk teken van het werk van de Heilige Geest in het hart van een ander.

Gods kinderen zien er naar uit en ze smeken in hun gebed voor zichzelf en voor anderen: „Laat Uw werk aan Uw knechten gezien worden”, Ps. 90 : 16. Zij bidden, of God aan Sion wèl wil doen; zij begeren te zien, dat de Heilige Geest in mensen werkt en zij zo de heerlijkheid van Christus in het werk der verlossing mogen aanschouwen

in de harten der mensen. Maar dit leven, dit kleine begin (klein vergeleken met het werk, dat zal volgen en toenemen), dit eens geschonken leven behoedt de Heere zorgvuldig en het zal zeker groeien. Het is aan het leven natuurlijk, dat het groeit en het ware geestelijke leven groeit door de kracht van de Geest Gods. Voor die groei in genade geeft de Heilige Schrift besturingen en vermaningen. Ook worden in het hart des mensen van tijd tot tijd zeer sterke verlangens gewrocht en daardoor wordt de bede geboren, of het geloof vermeerderd mag worden; of er kennis gegeven mag worden om het geloof te voeden; of de Heilige Geest verzekering mag werken, opdat de ziel mag opwassen in de genade en kennis van Christus en of de ziel vruchtbaar mag zijn, hoe de uitwendige omstandigheden ook mogen zijn. En de Heere belooft hier dit, dat er blijdschap zal zijn. Niet bij degenen, die het werk van God moedwillig verachten, maar bij allen, in wie de Heere werkt en die het niet bewust verachten. De duivel zal zich nooit verblijden, als hij het paslood in de handen van Zerubbabel ziet. Goddeloze belijders, vleselijke belijders zullen zich nooit verblijden, als ze ontdekken, dat hun verlossing uit hun eigen trotse handen moet geslagen worden en in de handen van Christus gelegd moet worden. Een arm kind van God echter verblijdt zich hierin, dat er voor zijn zaligheid gezorgd wordt door de Persoon van de Heere Jezus en dat van het begin tot het einde.

2. „... in de handen van Zerubbabel”.

Deze Persoon is de Godmens, de Middelaar, aan Wie de eeuwige Vader een opdracht gegeven heeft om de Kerk te verlossen en met Wie de Vader in de nooit begonnen eeuwigheid een Raad des vredes gehouden heeft, opdat de vrede als doel van die Raad en in haar volheid de consciënties, de harten, ja de gehele persoon van hen, voor wie deze Raad gehouden en dit Verbond gesloten werd, zou vervullen. Het is een oorzaak van grote blijdschap, als de Heilige Geest openbaart, dat de verlossing in de handen van de Mens Christus Jezus, van God in onze natuur ligt. Wie zou er beter geschikt voor zijn dan Christus om de Kerk te bouwen? Wie is er wijzer dan Hij? Wie is er even genoegzaam als Christus? In dit werk heeft Hij geen mededinger. Hij is er volstrekt, volkomen en volmaakt gepast voor.

3. „... in de handen van Zerubbabel”.

Dit bouwen van de Kerk is tevens het werk van Zijn Geest. De Mens Christus Jezus, Wie op aarde door de mensen veracht en verworpen werd; door goddeloze handen gekruisigd; Die de vloek van Gods wet droeg, Zijn ziel in de dood uitstortte en overwon, en aldus als Borg vervulde, wat Hij op Zich genomen had - deze Mens, Die nu verhoogd is aan de rechterhand des Vaders, heeft de belofte des Geestes ontvangen en het is deze gezegende Geest, die uit God en Christus van de hemel komt, Die hier op aarde in de harten der mensen werkt, ontdekt, overtuigt, onderwijst, leidt en tot Christus brengt. Hij bouwt de zielen, die Hij levend maakt, in de Kerk. En zij zullen dit zien. Zij zullen de zeven ogen op die ene steen aanschouwen. Dit betekent, dat ze zien zullen, dat het Christus is, Die de Geest zal geven. Het is uit Hem en door Hem als een belofte van de Vader, dat de Heilige Geest komt. Als de Kerk dat ziet, is dat een oorzaak van troost en verheuging. Ze kan zingen: „Gij zijt opgevaren in de hoogte, Gij hebt de gevangenis gevankelijk gevoerd; Gij hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen, ja ook de wederhorigen om bij U te wonen, o HEERE God! Ps. 68 : 19.”

De grootste van de gaven, die Hij ontvangen heeft en die Hij in al de kracht der genade in de harten van Zijn volk geeft, is deze gezegende Geest. Een arm kind van

God, dat zich zijn onwetendheid en duisternis bewust is en gevoelt, hoe het open ligt voor verzoeken, voor de verlokkingen der wereld en voor het bedrog van zijn eigen hart, wordt - als het de volheid van de Geest als een gave voor de Kerk in de handen ziet van de Mens Christus Jezus, Die nu verhoogd en verheerlijkt is op Zijn troon als de enige en grote Hogepriester - daardoor aangemoedigd om te smeken, of deze Gave in hem uitgestort mag worden. Hoewel geen enkel kind van God onfeilbaar is, is er nochtans voorzien in een onfeilbare Leermeester, Die eerst aan Christus gegeven is en uit Christus aan een arm, feilbaar, dwalend, zwak en nooddruftig schepsel. Dit is een grote troost. Het stelt een arm zondaar, niettegenstaande een pijnlijk gevoel van zijn onkunde, in staat, zich te verblijden in de hoop, dat hij door de Goddelijke wijsheid, door het onfeilbare onderwijs van de Heilige Geest er doorheen gebracht zal worden. Er zijn dwalingen in overvloed; de duivel zal zelfs de waarheid verdraaien en dan doen voorkomen, of het de waarheid is. Nu, het bedrieglijke hart en velen, die van nature alleen gesteld zijn op troost, luisteren maar al te graag naar hetgeen op waarheid lijkt en toch dwaling is. Dwaling behoort tot onze natuur, maar de Heilige Geest van God is een Leraar, een onfeilbare Leraar voor Zijn volk! En als een arm zondaar over deze zaak onkundig en in moeite is; niet kan onderscheiden wat waarheid is; wat hij zal aannemen en wat hij zal verwerpen, en ook zijn bevinding van de waarheid verdacht houdt en hij ziet, dat de Heilige Geest in handen is van zijn oudste Broeder, Die voor hem in benauwdheid geboren is; voor zijn zonden gekruisigd en voor zijn belangen opgevaaren is en gezeten is aan de rechterhand des Vaders om gaven uit te delen - ik herhaal, dat zulks een zondaar in ootmoedige vreugde en in hope gaat bidden, of die Gave hem geschonken mag worden. Het is de Heilige Geest, Die, zoals Hij in het hart gegeven wordt, Zijn volk tot alle goed werk bekwaam maakt. Wij worden, als wij tot dat volk van God behoren, verordineerd tot goede werken en wij kunnen alleen door de Heilige Geest in die goede werken wandelen. Gods volk zal zich nooit in hun eigen werken verheugen. De oorzaak van blijdschap is in de Kerk de Heere Zelf; wat Hij is; wat Hij gedaan heeft; wat Hij beloofd heeft en wat Hij in het hart doet. U zult, als de Heere in u woont en werkt, steeds meer leren verstaan, dat uw blijdschap in Hem alleen is. De vermaning in de Heilige Schrift is: "Verblijd u steeds in de HEERE."

Sommige mensen verstaan daaronder, dat ze altijd behoren te lachen en altijd vol plezier moeten zijn. Ze hebben nooit enige droefheid of vrees; nooit enige twijfel of somberheid over zich. O, ze verstaan het geheim niet! Een kind van God verblijdt zich altijd in de Heere, als het bij Hem is; als het Zijn nauwe gemeenschap gevoelt. Een andere reden tot blijdschap is er niet in de Kerk en alle andere vreugde is ijdel.

Als een kind van God door de wereld verleid wordt en achter iets van de wereld aangaat; er zich met het hart in verblijdt; dan baart dit schuld, droefheid des harten en een geest der dienstbaarheid. Als hij zich van ganser harte verblijdt; als hij daartoe in staat is, dan is de oorzaak daarvan een openbaring van de Heere Jezus; een of ander teken ten goede, of hij ontdekt de rijkdommen van Gods genade en Zijn goedertierenheid jegens zijn ziel door Christus Jezus.

4. Zij zullen zich verblijden...

Zij zullen zich verblijden, ondanks wat het ongeloof zegt; ondanks wat de aanwezige duisternis zegt en ondanks wat de duivel zegt. Zij zullen zich verblijden, omdat Christus in de hemel is en van daaruit de ziel vormt en bekwaam maakt voor de erfenis der heiligen in de hemel. Zij zullen zich hierin verblijden, dat ze gaan geloven, dat de Heere Jezus gisteren en heden Dezelfde is en tot in eeuwigheid. Hij is een onveranderlijk Hoofd; een Hogepriester bij Wie geen schaduw van omkeer is; Eén,

Die altijd waakt, altijd toeziet, altijd leeft en Die alle macht in hemel en op aarde uitoefent aan 's Vaders rechterhand. Dit is een oorzaak van grote blijdschap.

Hij, die Christus vindt, al heeft hij lang naar Hem gezocht, vindt inderdaad een volkomen Goddelijke schat. En als de Heilige Geest hem enigermate doet zien, dat die volheid, die in Christus is, zijn schat is, dan stijgt zijn blijdschap ten top. Welnu, u zult altijd een Zaakwaarnemer in de hemel hebben, als Christus de uwe is. U zult daar altijd Iemand hebben, Die almachtig is om u veilig door alles heen te leiden en u tot Zich te nemen, als Christus de uwe is. U zult Hem daar door het geloof steeds zien met het paslood in Zijn hand en de heerschappij op Zijn schouders. Ook dit zal u grotelijks verblijden.

5. ... in de handen van Zerubbabel”.

Soms wordt het volk van God daarheen geleid, dat ze met blijdschap ontdekken, dat de volle Raad Gods aangaande hen in de handen van Christus is. Dan zingen zij ervan, dat de kleinste omstandigheid van hun leven aan Zijn oog niet ontgaat. Ik vraag me af, of we dat wezenlijk geloven. Het geloof echter ziet soms alles, al de Raad Gods in de handen van Christus. Johannes zag in Openbaringen 5 in de rechterhand Desgenen, Die op de troon zat, een boek, dat met zeven zegelen verzegeld was. Hij weende zeer, omdat niemand waardig gevonden was, om het boek te openen en zijn zegelen open te breken. Tot Johannes werd gezegd niet te wenen, maar te zien naar Hem, Die de Leeuw uit de stam van Juda is. Deze is waardig gevonden om het boek te openen, daarin te lezen en dat in te zien. Want Hij heeft overwonnen en heeft door Zijn bloed Zijn ganse Kerk gekocht en verlost. Zo is de gehele Raad Gods in Zijn handen.

Al uw omstandigheden, uw geestelijke ervaringen, alles tussen het heden en uw dood is in de handen van Christus, o kind van God! Als de Heilige Geest u dit laat zien, dan zullen al uw wederwaardigheden een bijzondere betekenis krijgen. U zelf zult daarin niet belangrijk zijn, maar zoals Christus ze in Zijn handen heeft, zult u zien, hoe Christus elke wending in uw weg bestuurt en daarom zijn die wisselvalligheden van groot belang.

U zult daardoor waken om Hem niet te bedroeven. U zult niet trachten om tegen de aanradingen en ingevingen des Geestes in uw hart in te gaan. En wat uw geestelijke ervaringen betreft, is het een troost, dat ge u bewust wordt, dat het naar de wil van God is, dat elke medewerking van genade en van de kennis van Christus door de Geest van Christus u geschonken zal worden. God deelt uit naar de mate des geloofs. Hij geeft aan de mens, wat in overeenstemming met Zijn eigen wil is. Hij plaatst elk lid in het Lichaam van Christus, in Zijn Kerk, zoals het Hem behaagt. Alle dingen moeten naar de wil van God en naar de goedwilligheid, die in Christus is, geschikt worden. Is het geen zaak van blijdschap, als u de wil van God in Christus jegens u leert kennen?

Welnu, wat is de wil van God buiten Christus? Wat is de wil van God? Zijn wil is goed. Maar wat is Zijn wil omtrent zondaren buiten Christus? Hij moet dezulken vervloeken. Hij moet strikken over hen doen komen. Dit leert ons de Heilige Schrift. Maar in Christus is alles ordelijk. Alle omstandigheden zijn geordend; iedere ervaring, alle verdrukkingen, alle smarten, iedere zielsoefening zijn geordend en door Jezus Christus afgemeten!

Soms gevoelt ge uzelf zo verward en verlegen aangaande uw omstandigheden en uw toestand waarin u verkeert en wat u nodig hebt dat u niet voor- of achteruit kunt gaan. Dat u met David moet uitroepen: “Gij bezet mij van achteren en van voren en Gij zet Uw hand op mij.” Ps. 139 : 5. Schuld, zwakheid en onwetendheid bezetten u. Maar u wordt bewerkt om op Hem te zien, Die alles in Zijn hand houdt en Die de hemelse

Zerubbabel is. En dan leert het geloof u tot de Heere zeggen: “Heere, werk Gij mijn verlossing uit; bestuur Gij mijn leven; ontledig mijn hart van mijzelf en van de wereld en vervul het met Uzelf, doe wat goed is in Uw ogen; gedenk slechts, dat ik stof ben.” Hierin wordt een vaste troost en voldoening gevonden.

6. „En zij zullen zich verblijden en ... met die zeven”.

„Die zeven” zijn de ogen des Heeren, die de ganse aarde doorlopen. Wat is dit een ernstige waarheid, als het geloofd wordt, dat de Heere Jezus Christus, de eeuwige Jehovah, Vader, Zoon en Heilige Geest alle dingen zien. Zijn ogen doorlopen de ganse aarde! Denk in dit opzicht op aan de Heere Jezus. De Heilige Geest helpe ons dit te geloven en te weten. De ogen van Jehovah, namelijk de Geest van Christus, richten zich op alles op de aarde. Waarvoor vooral? Wel, Hij zoekt Zijn eigen verlore volk; Hij speurt naar wie verbroken is, naar de kreupele en de lamme en naar wie veracht en uitgeworpen is. Hij zoekt in duistere en verborgen plaatsen. Hij wil Zijn volk opzoeken. Soms komen deze ogen, deze Geest van Christus een arm zondaar opzoeken en doet hem wederkeren tot de Heere. Het is een zeer grote zegen, als de Geest van God, Die ook de Geest van Christus, de Zoon van God is, iemand komt opzoeken en hem laat zien, wie en waar hij is. De uitdrukking „doorlopen de ganse aarde” betekenen niet alleen dat God met Zijn ogen alles ziet en weet; maar ook wat Hij ontdekt in de personen, tot wie Hij komt.

O, als Hij u uitvindt, als de Geest van Christus tot u zou komen - wat een zegen zou dat voor u zijn! Hij raapt u als het ware op, zet u op uw voeten, Hij vindt u En wellicht zal Hij, als u in het verborgen weent en treurt naar Christus, vol droefheid over uw zonden; (over één of andere bijzondere zonde, over een langdurige staat van gevangenschap, waaruit ge uzelf niet kunt bevrijden) over een verlatenheid, die u door uw eigen zonden over uzelf gebracht hebt - ik herhaal, wellicht zal Hij u zo aantreffen en u zeggen, dat u niet hoeft te wanhopen. O, Hij zal nooit één van Zijn arme kinderen aan de wanhoop overgeven, al kan Hij ze lange tijd alleen laten en zij daardoor, door Zijn afwezigheid, ondervinden, dat hun moeiten en lasten vermeerderen. Hij zal hen uiteindelijk nooit verlaten.

Ik geloof, dat de meesten van 's Heeren volk een zielsstaat gekend hebben, waarin zij zich door de zonde gebracht hebben en die hen, als zij zich dit bewust geworden zijn, tot Hem heeft doen uitroepen: „Verlaat mij niet al te zeer!” En nooit zal Hij dit doen, want Hij is Zijn woord kwijt: „Ik zal u nooit begeven noch verlaten”. Daarom zendt Hij Zijn Geest naar zo iemand, die afdwaalt en ronddooit; naar iemand, voor wie Hij geleden en gebloed heeft en gestorven is; naar iemand, die de paden des rechts verlaat; naar iemand, die afwijkt in zijn hart en zich neigt om terug te gaan en weer verstrikt en overwonnen dreigt te worden door die verdorvenheden, waarvan hij reeds bevrijd was. De ogen des Heeren, die de aarde doorlopen; de liefde van Christus, Die de Heilige Geest zendt, zal zo iemand achtervolgen; zijn weg betuinen; hem kastijden en hem doen weten, welk een afschuwelijke zaak hij doet. O, dit hoort bij het bouwen! Als de Heere dit nooit met ons zou doen, hoe zouden we ooit kunnen hopen er goed doorheen te komen en het hemelse Jeruzalem binnen te gaan?

„De ogen des Heeren doorlopen de ganse aarde”. Wat een genade is het, dat de Geest, Die van de Vader en de Zoon uitgaat en Zelf ook God is, ons hart kan bereiken! U kunt u voor die ogen niet verbergen! De Heere kent alle mensen. Zijn ogen zien tot in de diepste schuilhoeken van aller hart. Al tracht ge uw zonden te verbergen en u erin slaagt om ze door bedrog des harten voor uzelf te verbergen; u zult ze nooit voor de Heere kunnen verbergen. En als u Zijn kind bent zal Hij niet toelaten, dat u ze altijd voor uzelf verbergt. Nee, Hij zal komen. En vindt Hij u in een toevlucht der leugenen;

ziet Hij, dat u Hem de rug toekeert en stil ligt op uw droesem; dan zal Hij u gewis uit liefde kastijden en u daardoor ziek maken. Ik denk, dat de meesten van 's Heeren volk op bepaalde tijden God gedankt hebben voor Zijn wederhoudende genade, waarin Hij hen iets deed ontmoeten, waardoor zij gewaar werden, waar zij heengingen; wat er van hen worden zou en hoe hun afwijken hen bezoedelde. Daardoor hield Hij hen staande en deed hen terugkeren, omdat Christus hun weer noodzakelijk werd.

En dit geschiedt door de Heilige Geest, die met *zeven ogen* aangeduid wordt. Ook ziet de Heere altijd in de heiligen, wat voor hen nodig is. Wijsheid, oneindige wijsheid bestuurt elke werking van de Heilige Geest. Liefde, wijze, oneindige en onveranderlijke liefde dicteert al de genadige bewegingen en bewerkingen van de Heilige Geest in het hart van Gods kinderen. Was dit niet zo, dan zouden we de strijd opgeven. Was dit niet zo, dan zouden we ons óf in een vormelijke belijdenis óf in de wereld nestelen. Maar de heilige ogen van de Heere Jezus slaan door de Heilige Geest alles gade.

7. ... met die Zeven”.

Maar de Heilige Geest ziet niet alleen op Zijn Kerk Hij schenkt ook troost. Hij wordt de Trooster, *een andere Trooster* genoemd. De Heere Jezus had gezegd, dat het voor de Kerk nuttig was, dat Hij heenging. „Want”, zeide Hij, „de Heilige Geest zal niet komen, als Ik bij u blijf; maar zo Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden”. Hij wordt die andere Trooster genoemd, Die eeuwig bij hen blijven zou.

Hij komt met een genadige en nieuwe werking van Zijn liefde om zondaren in hun behoefte aan troost te troosten. En we doen er goed aan te bedenken, dat, als *wij* denken troost nodig te hebben, dat de tijd om getroost te worden nog niet gekomen is en ons dus geen goed zal doen. Wij zouden altijd getroost willen worden en we zouden nooit de bestraffing kiezen, als we aan onszelf overgelaten werden. Maar de Heilige Geest van Christus, door Christus gezonden, wordt op de juiste tijd gezonden, als de Heere ziet, dat de arme ziel troost behoeft. Hij zal u een hernieuwd getuigenis van de Heere Jezus geven, juist als u ondervindt, dat uw geloof dreigt te bezwijken. Of u leest in de Heilige Schrift, dat er gezegd wordt in de brief aan Timotheüs, dat sommigen van het geloof schipbreuk geleden hebben. U denkt dan misschien: „O, zal dat, na al mijn ondervindingen en al mijn moeiten en alles, dat een zegen voor me was, mijn einde zijn, dat ik schipbreuk lijd van het geloof? Als in die ogenblikken een arme treurende ziel dit tracht af te bidden en, als hij kan de genade en hulp des Heeren zoekt, dan komt de Heilige Geest. De ogen des Heeren slaan deze arme zondaar gade en hij mag iets nieuws uit Christus ontvangen. Iets van Zijn Persoon; iets van wat Hij heeft gedaan voor hem en wat Hij heeft gedaan in hem en Hij zal dan de getrouwheid van Christus openbaren. O, wat een troost is dit! Een arm zondaar kan zeggen: „Gedenk het woord tot Uw knecht gesproken, op hetwelk Gij mij hebt doen hopen”. Nu kan hij in een tijd van moeite en strijd nauwelijks durven zeggen: *Op hetwelk Gij mij hebt doen hopen*; maar alleen, *„op hetwelk ik gehoopt heb”*. Nu, de Heilige Geest zal komen en dit woord in de gedachten, ja met nieuwe kracht in de ziel terugbrengen. Dan zal de ziel geloven, dat, wat de Heere gesproken heeft, zal bestaan. Als de Heere u een belofte gedaan heeft, zal Hij die voor u bewaren en als u ze het meest nodig hebt, zal Hij die vernieuwen, zowel in kracht als tot vertroosting. Dit zal een oorzaak van blijdschap voor u zijn, Jes. 55 : 11: „Mijn woord, dat uit Mijn mond uitgaat, zal niet ledig tot Mij wederkeren; maar het zal doen, hetgeen Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen, waartoe Ik het zend”. Als de Heere beloofd heeft u te helpen, staande te houden, te bewaren, te verlossen en u wasdom te geven, wel, Zijn troon zelfs kan niet vaster staan dan deze zegen voor u vaststaat.

8. „ ... in de hand van Zerubbabel’.

Zou het voor de meesten van ons niet een oorzaak van grote troost en blijdschap zijn, als we deze avond wezenlijk konden geloven, dat de Heere Jezus ons pasklaar maakt voor de hemel? Dat Hij heengegaan is om ons plaats te bereiden en ons dan gewis tot Zich in de hemel zal nemen? Welnu, hoe kan een ziel dit weten en haar daardoor blijdschap geven in dat blij vooruitzicht? Ik geloof, als u op Jezus ziet als de Voorloper van de zaligheid van uw ziel en lichaam dat ge u in die hoop zult verblijden. Als u op Christus in de hemel ziet, Die Zijn Kerk daar zal brengen; dan zal uw hoop rijzen en uw geloof zal uitgaan in gebeden, of de Heere u daar wil brengen. Het nieuwe leven, die tere zaak, de dag der kleine dingen, die de Heere voor u deed aanbreken, dat leven zal altijd zoeken en uitgaan naar zijn Bron. Nu, die Oorsprong is in de hemel en hij, in wie dit leven is, wil daarheen. De wetenschap, de hoop en de verzekering daarvan wordt door de Heilige Geest gegeven.

Het wordt niet altijd gevoeld. Niet elke dag zal iemand in zijn leven kunnen onderkennen, dat hij bekwaam gemaakt wordt tot de erfenis der heiligen in het licht. Als de Heere echter daarvan tot u getuigt, dan zult u, hoe ongeschikt ge u ook voor de hemel voelt, dat ervaren. Als de Heere u eens overtuigt, dat u - als het werk der genade voltooid is, met Hem op Zijn troon zult zitten, gelijk Hij overwonnen heeft en met Zijn Vader op Zijn troon gezeten is – hoe zult ge u dan verblijden in de hoop der heerlijkheid Gods. Ja, het zal in die ogenblikken bij u zijn, alsof de hemel zeer dichtbij gekomen is en dat geeft u zeer grote blijdschap. Geen tong zal ooit de troost hiervan onder woorden kunnen brengen. Het is de Geest, de Trooster, Die dit werkt.

9. ... en het paslood zien in de handen van Zerubbabel’.

Maar, er is een vreselijke hinderpaal en dat is de verzoeking! Deze kan zeer hardnekkig zijn. De Heere heeft gezegd: „In de wereld zult gij verdrukking hebben”. Die verdrukking bestaat voornamelijk uit twee dingen: De strijd met de zonde en de strijd met de verzoeker. En hoe zal een arm zondaar daar doorheen komen? Hoe is het mogelijk voor hem om die machtige en listige vijanden te overwinnen? Het is een ernstige werkelijkheid, als u in verzoeking verkeert. Als de vreselijke vijand der zielen zijn gif in uw ziel spuit en u vindt een neiging om dat gif te aanvaarden, dan is het voor u een ernstige tijd en een zeer glibberig pad. Nu, wat kan een arm zondaar hierin helpen?

Wel, de Heilige Geest, Die uit Christus komt. En wat zegt Hij en wat doet Hij? Wel, Hij openbaart de Heere Jezus *met het paslood in Zijn hand*. Zijn genadige bekwaamheid om u bij te staan, omdat Hij Zelf ook verzocht is geweest, doch zonder zonde. Ja, in dit bijzondere geval is de Heere Jezus een medelijdende Hogepriester, *Die het paslood in Zijn hand heeft*.

Hij ziet alle tegenstand. Hij weet alles en zendt daarom Zijn Geest om een arm zondaar te helpen, hem staande te houden en hem te doen zegevieren over de verzoeking. Van de Heere Jezus wordt gezegd, dat Hij ook in alle dingen verzocht is geweest gelijk wij, doch zonder zonde. Als nu een arm kind van God door de Heilige Geest zich dit bewust wordt, is er werkelijk een reden om zich te verblijden. En dat niet, omdat de Heere geleden heeft. U zult nooit verblijd zijn om het lijden dat de Heere geleden heeft, maar omdat Hij geleden heeft voor u; omdat Hij Zijn lijden volbracht heeft en de kracht van dat lijden voortduurt en toegepast wordt. O, uw hart zal met liefde en droefheid en vreugde vervuld worden, als u dit op uzelf toepast dat Hij overwonnen heeft en overwonnen heeft voor u. En hoe wordt dit bevindelijk toegepast?

Wel, als de Heilige Geest op de rechte tijd tot u komt en aan u de bekwaamheid van Christus openbaart om te helpen, omdat Hij verzocht werd en in die verzoeken geleden heeft, doch zonder zonde. Dan zult ge uw toestand én de duivel én zijn verzoeken voor de Heere kunnen leggen en Hem smeken om staande gehouden te worden. Welk een kracht zal dat in uw hart werken; wat een volkomen hulp en overwinning zal daarop volgen! Hoe zult u door het geloof de duivel kunnen weerstaan en ondervinden, dat hij van u vliedt, als door het getuigenis des Geestes deze kracht van Christus in Zijn gezegende algenoegzaamheid om u te ondersteunen aan u verzegeld wordt. Hij werd in alles verzocht gelijk als wij, doch zonder zonde. Dit strekt zich zeer ver uit, zó ver, dat het iedere verzoeking overwint.

Er gaat vaak geen dag voorbij, of sommigen van 's Heeren volk worden bedreigd om door de duivel overwonnen te worden. Sommigen van u ondervinden in deze dagen vaak, dat iedere stap weerstaan wordt door de duivel en ieder woord, dat u in de Heilige Schrift leest, door de duivel krachteloos gemaakt wordt. Zo werkt deze vreselijke vijand een geest van ongelof. Maar als de Geest u leidt naar het lijden van Christus in Zijn verzoeken, dán zult u verstaan hoe Zijn verzoeken alles omvatten: „In alles is Hij verzocht”. De Evangelisten noemen drie bijzondere verzoeken, maar ze sluiten alles in. Hoewel de verzoeker slechts voor een tijd van Hem week, keerde hij tot Christus terug kort voordat Hij door Judas verraden werd. Echter zult u, als u dat leest ontdekken, dat de Heere Jezus weer verzocht werd in die drie zaken, ja in alle wezenlijke zaken waarin u verzocht kunt worden. Hij werd verzocht tot ongelof; verzocht tot opstand en onafhankelijkheid; verzocht tot wereldsgezindheid; verzocht tot hebzucht en verzocht tot vermetelheid en roekeloosheid. Als de duivel u deze zaken voorstelt, zijn het machtige wapenen.

Welnu, Christus is er doorgelopen. Hij leidde de gevangenis gevangen. Dit betekent, dat Hij, door Zijn kostbaar leven en dood overwon en zo iedere macht, die nóg sterker kon zijn, in Zijn macht kreeg en die krachteloos maakte. Daarom kan niets en niemand zonder Zijn toelating één van Zijn arme kinderen gevangen nemen of houden. En daarom vlucht het geloof, door het genadig licht en de genadige kracht van de Heilige Geest, tot de Heere Jezus, opdat Hij de ziel zal verdedigen tegen en bevrijden van de verzoeker. O, wat is het een grote vreugde, als de ziel in die geloofsdaad nauw tot Christus nadert en gemeenschap met Hem krijgt! O, de liefde, die dan opbloeit, omdat de Heere Jezus Zich zo diep neergebogen heeft, dat Hij Zich liet verzoeken en daaronder geleden heeft! O, welk een kracht wordt er dan aan de ziel medegedeeld! O, hoe wordt de hoop op de uiteindelijke overwinning verlevendigd! En als u ondervindt, dat u vaak door de duivel overwonnen wordt, omdat er zoveel in uw hart is dat zich naar zijn verzoeken schikt, zeg dan evenwel: „Al werd ik overwonnen, toch zal ik overwinnen door het bloed des Lams en door het Woord van Zijn getuigenis.

10. „Zij zullen het zien...”.

En zij zullen Hem zien, gelijk Hij is. U zult Hem door het geloof niet alleen zien, zoals Hij u inbouwt in Zijn Kerk; maar u zult ook ondervinden, dat Hij u door Zijn genadige Geest telkens terugbrengt, u troost, versterkt, bestraft en kastijdt, al naar u behoekt. Maar u zult Hem ook zien, zoals Hij, is. Er zal een einde aan het gebouw komen, niet omdat het verwoest zal worden, maar omdat het voltooid is. Deze hemelse Zerubbabel zal niet altijd het paslood hanteren. Nee. *Hij zal eens de hoofdsteen voortbrengen, met toeroepingen: Genade, genade zij denzelven!*, vers 7.

Toepassing

Hebben wij hoop, dat ook wij daar zullen zijn? Hebben wij een wezenlijke zaak, hoe klein ook; een zaak, die door de kracht Gods in ons gewerkt is? Zijn we gekomen tot hetgeen in Eféze 2 : 1 is geschreven: „U heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en zonden?” Zijn wij wedergeboren? Kent u iets van die grote dag des Heeren, waarvan geschreven staat: “Dit is de dag, die de HEERE gemaakt heeft; laat ons op denzelfden ons verheugen en verblijd zijn?” Ps. 118 : 24. Namelijk een dag waarop uw zonden vergeven werden? Kennen wij iets van de kracht van Christus' bloed? Kennen we iets van hetgeen we dan ondervinden: “Door Hem hebben wij beiden de toegang door enen Geest tot de Vader?” Zo ja, dan beware de Heere ons ervoor, dat we verachten hetgeen een dag van kleine dingen *schijnt* te zijn. Hij geve ons, dat wij tot het einde hopen op de genade, die ons toegebracht is door de openbaring van Jezus Christus.

Vaak gevoel ik, dat ik zonder de gezegende leer en waarheid van de heilige Drie-eenheid, tot wanhoop zou vervallen. En in onze tekst vindt u de Drie-eenheid en de Drie-eenheid woont in de Kerk van Christus. De gezegende Middelaar tussen de Vader en arme zondaars komt door de Geest en woont in de harten van Zijn volk. Deze voegt ze in dit gebouw en maakt hen in dit leven pasklaar voor het hemelse Jeruzalem. Geve de Heere, dat wij dit mogen weten.

Hij moge ons wachtende en wakende houden. Hij doe ons smeken om een openbaring van Hemzelf, want als Hij Zichzelf aan ons openbaart en doet weten, dat wij in Zijn handen zijn; dan zullen wij ook weten, wat Goddelijke vrede is en dan willen wij leven tot Zijn lof.

„Wie veracht de dag der kleine dingen? Zij zullen zich verblijden en zullen het paslood in de hand van Zerubbabel zien, met die zeven.” Die zeven zijn de ogen des Heeren, die de ganse aarde doorlopen. Ze zien iedere zonde, iedere kwade inbeelding van ons hart, iedere zondige begeerte, ieder onwettige blik, ieder ijdel woord en ieder ogenblik, dat wij God vergeten.

Wij staan als uitgetekend voor het oog van Jehovah. Wij zullen het rechtvaardig oordeel Gods niet ontgaan. Denk niet, dat de Heere God alleen Zijn volk ziet. Hij ziet hen op bijzondere wijze. Hij ziet ze en heeft ze lief, ook als ze in hun zonden liggen. Er kan er hier één zitten, die God nu liefheeft en die toch nog dood is in de zonden, die zich nog nooit om God, of Christus, of de zonde, of de hemel, of de hel bekommerd heeft, maar zich alleen in de zonde wentelt.

Wel, wat zou het, als de Heere wil, een genade zijn, als u deze avond bemerkte, dat Zijn oog uw diepste innerlijk doorziet en u deed gevoelen, dat u geheel open ligt voor Zijn oneindige blik; als Hij u bekend maakte, dat u zoals u nu bent voor Hem in het oordeel niet kunt bestaan ... en als Hij dan deze Gezegende, deze hemelse Zerubbabel, deze grote Hogepriester, deze Borg, deze Zaligmaker van zondaren, deze Verlosser van de verlorenen aan u openbaart en u in Zijn Kerk inbouwt en u gaat toebereiden voor de hemel!

Het is het één of het ander. We zijn, óf in Christus óf buiten Hem. Wij zijn óf verlost, óf verloren. Het gehele werk der zaligheid geschiedt door de genade van God, in en door de handen van de Heere Jezus Christus. O, wat zullen wij aan Hem te danken hebben, dat Hij ons erdoor brengt; dat Hij ons door Zijn dierbaar bloed verlost heeft en dat Hij Zijn Geest gezonden heeft, Die ons gedurig weer bewerkt om ons te beteugelen, te bestraffen, te troosten en ons hart te sterken en ons te doen herleven! Wij zullen de eeuwigheid nodig hebben om Hem voor Zijn grote verlossing te prijzen. *De Heere schenke het ons om Zijns Naams wil. Amen.*